

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 3To/37/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6715000039
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 04. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ján Bednár
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2015:6715000039.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Jána Bednára a sudcov JUDr. Jozefa Mikluša a Mgr. Rudolfa Ďurtu v trestnej veci obž. H. P. stíhaného pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f), ods. 3 písm. b) Tr. zák. na verejnom zasadnutí dňa 23.04.2015 o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Zvolen sp. zn. 0T 12/2015 zo dňa 25. 2. 2015, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie obžalovaného H. P. **z a m i e t a .**

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom Okresného súdu Zvolen sp. zn. 0T 12/2015 zo dňa 25. 2. 2015 bol obž. H. P. uznaný vinným z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f), ods. 3 písm. b) Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

v čase okolo 05.00 h dňa 7. 2. 2015 vo Zvolene, na Obchodnej ulici 9520/4, okres Zvolen v priestoroch OD TESCO Extra odcudzil 3 kusy slúchadiel zn. Philips v hodnote 68,96 € a 1 ks holiaci strojček zn. BRAUN v hodnote 49,99 € tak, že si uvedený tovar vložil do tašky, ktorú mal pri sebe a následne prešiel priestorom pokladne bez zaplatenia, kde za pokladničnou zónou bol prichytený pracovníkom SBS H. R., čím spôsobil spoločnosti TESCO STORES SR, a.s. so sídlom Kamenné námestie 1/A, Bratislava, IČO:31 321 828 škodu vo výške 118,96 €

a uvedeného konania sa dopustil napriek tomu, že mu bola dňa 11. 3. 2014 rozhodnutím Okresného úradu Zvolen OVVS číslo OU-ZV-OVVS-2014/02920-7/006148, právoplatným dňa 7. 4. 2014 uložená pokuta vo výške 30 € za priestupok proti majetku podľa § 50 ods. 1 zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v platnom znení,

a napriek tomu, že mu bol dňa 8. 11. 2013 rozsudkom Okresného súdu vo Zvolene szn. 5T 65/2013, právoplatným 28. 12. 2013 uložený trest odňatia slobody v trvaní 3 rokov so skúšobnou dobou v trvaní 5 rokov s probačným dohľadom za zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1, 3 písm. c), d) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. a) Tr. zák. a § 139 ods. 1 písm. a) Tr. zák.

Za to súd obžalovanému uložil trest odňatia slobody vo výmere 10 mesiacov nepodmienečne, pričom pre výkon trestu ho zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Proti tomuto rozsudku v zákonnej lehote podal odvolanie obž. H. P. cestou svojho obhajcu a to proti výroku o treste. Z písomných dôvodov odvolania v podstate vyplynulo, že obžalovaný sa nestotožňuje s výškou uloženého trestu v trvaní 10 mesiacov nepodmienečne, pretože ho považuje za vysoký. Z citovaných zákonných ustanovení, ako aj zo samotného odôvodnenia napadnutého rozsudku vyplynulo, že súd mohol obžalovanému ukladať trest odňatia slobody na dolnej hranici zákonom stanovenej sadzby vo výmere 6 mesiacov. Obžalovaný v tomto smere má za to, že vzhľadom na okolnosti prípadu a s prihliadnutím na poľahčujúcu okolnosť, že sa priznal k spáchaniu trestného činu a trestný čin oľutoval, súd mu mohol uložiť trest odňatia slobody na samej dolnej hranici ustanovenej trestnej sadzby. Preto navrhol, aby odvolací súd zrušil v napadnutom rozsudku výrok o treste a aby vo veci rozhodol sám rozsudkom tak, že obžalovanému uloží trest na samej dolnej hranici trestnej sadzby.

Obhajkyňa obžalovaného na verejnom zasadnutí sa pridriavala písomného odvolania a preto požiadala napadnutý rozsudok zrušiť vo výroku o treste a následne, aby krajský súd vo veci rozhodol sám tak, že obžalovanému uloží trest odňatia slobody na dolnej hranici zákonom stanovenej trestnej sadzby.

Krajský prokurátor na verejnom zasadnutí uviedol, že napadnutý rozsudok považuje za zákonný a správny v celom rozsahu a z tohto dôvodu navrhol odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietnuť. Obžalovaný na verejnom zasadnutí uviedol, že trestnú činnosť páchal pod vplyvom drog, uvedomil si dôsledky svojho konania, v tomto prípade sa priznal k tomu, že uvedený skutok spáchal, oľutoval ho, v tom čase mal nepriaznivú rodinnú situáciu a to všetko ho ovplyvnilo. Uvedomil si to, preto poprosil súd, aby mu uložil trest na dolnej hranici zákonom stanovenej trestnej sadzby.

Krajský súd v Banskej Bystrici na podklade podaného odvolania v zmysle § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého výroku rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

Z obsahu odvolania je zrejmé, že toto smerovalo len proti výroku o treste v prospech obžalovaného H. P.. Okresný súd vzhľadom na vyhlásenie obžalovaného o vine, vykonal dokazovanie súvisiace s výrokom o treste. Z tohto dôvodu, krajský súd preskúmal napadnutý rozsudok v intenciách ust. § 317 ods. 1 Tr. por., pokiaľ ide o správnosť a odôvodnenosť napadnutého výroku rozsudku o uložení trestu obžalovanému, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo. V tejto súvislosti konštatuje, že obžalovaný nenamietal správnosť skutkových záverov uvedených vo výroku rozsudku.

Odvolačný súd po splnení prieskumnej povinnosti zistil, že súd prvého stupňa na hlavnom pojednávaní vykonal dôkazy v potrebnom rozsahu v súlade s § 2 ods. 10 Tr. por. a tieto aj správne vyhodnotil jednotlivo i vo vzájomnej súvislosti tak, ako mu to ukladá ust. § 2 ods. 12 Tr. por. V tomto smere krajský súd sa nestotožnil s námietkami obžalovaného, že uložený trest je privysoký a že súd mu mohol uložiť trest odňatia slobody aj na dolnej hranici zákonom stanovenej trestnej sadzby vo výmere 6 mesiacov. V prípade obžalovaného je potrebné uviesť, že mu za jeho konanie súd mohol uložiť trest odňatia slobody v upravenej trestnej sadzbe v rozmedzí od 6 mesiacov do 2 rokov a 2 mesiacov. Uložený trest odňatia slobody vo výmere 10 mesiacov je trestom uloženým pri spodnej hranici upravenej trestnej sadzby pre obžalovaného, ktorý aj odvolací súd považuje za primeraný. V tejto súvislosti je potrebné pripomenúť, že obžalovaný nie je osobou tzv. prvotrestanou, pretože v roku 2013 sa dopustil trestnej činnosti závažného charakteru a to zločinu lúpeže podľa § 188 ods. 1, 2 písm. c), d) Tr. zák., za ktorú bol odsúdený na trest odňatia slobody v trvaní 3 rokov s podmieneným odkladom výkonu trestu na skúšobnú dobu v trvaní 5 rokov. Teda obžalovaný sa prejednávanej trestnej činnosti dopustil v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia.

Vzhľadom na vyššieuvedené okresný súd správne vyhodnotil všetky skutočnosti, na ktoré mal prihliadnuť pri ukladaní trestu a obžalovanému uložil primeraný trest odňatia slobody z hľadiska individuálnej, tak aj generálnej prevencie.

Podľa § 319 Tr. por. odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

Za takéhoto stavu, keď Krajský súd v Banskej Bystrici nezistil dôvody na zmenu napadnutého rozsudku, odvolanie obž. H. P. ako nedôvodné zamietol.

Pre úplnosť je potrebné dodať, že obžalovaný si podal aj žiadosť o prepustenie z väzby na slobodu, pričom krajský súd o tejto žiadosti nerozhodol, keďže sa po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej stala bezpredmetnou. Nadobudnutím právoplatnosti rozsudku Okresného súdu Zvolen vo veci samej sa väzba, ktorú obžalovaný H. P. vykonával skončila, pretože v ten istý deň mu bol nariadený aj výkon trestu.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.